

ἐπὶ τῇ δεξιότητι μεθ' ἧς διεύθυνε τὴν μάχαιραν τοῦ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.

Οἱ ἀσθενεῖς τοῦ κ. Πέαν δὲν ἀποθνήσκουσι, καὶ τοῦτο εἶνε πρόοδος. Πρὸ μικροῦ παρουσίασε εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν κόρην εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἔτους καὶ γυναῖκα εἴκοσι-τεσσάρων ἐτῶν πλήρεις ζωῆς καὶ υγιείας, ἀφ' οὗ ὑπέστησαν τὴν σκληρὰν ταύτην δοκιμασίαν. Ὁφείλω ὁμῶς νὰ προσέσω ὅτι, ἂν δὲν ἀπατώμαι, εἶνε τὰ μόνα ἐπιτυχῆ περὶ αἰματικὰ, ἅτινα ἢ ἐπιστήμη ἢ δυνάμη ν' ἀναγράφη μέχρι τοῦδε.

Τυπογραφεῖον ἐν ἀτμαμάξῃ.

Ἐκτὸς τῆς ἀμάξης τῆς συσταίτου τραπέζης (table d' hôte), τῆς μαγειρικῆς ἀμάξης, τῆς καταψυκτικῆς, ἐν ἧ ἑτοιμάζονται παγωτὰ καὶ καταψυκτικὰ ποτὰ, ὁ σιδηρόδρομος τοῦ Μεγάλου Εἰρηνικοῦ Ὁλεανοῦ κέκτηται καὶ τυπογραφικὴν ἀμαξάν, ἐν ἧ συντάσσεται ἐφημερίς δίδουσα τὰς πρώτας εἰδήσεις τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Μελιτοπαραγωγή.

Ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ μελισσοτροφίᾳ τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Γαλλία. Εἰς $2\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια ἐλογίζοντο ἐσχάτως αἱ κυψέλαι αὐτῆς. Κατόπιν ἔρχεται ἡ Αὐστρία $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμ., ἡ Ἰσπανία $\frac{8}{10}$ ἑκατομμ., ἡ Πρωσσία $\frac{6}{10}$ ἑκατομμ. Ἡ Ἑλλὰς εἶχε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη $\frac{3}{4}$ ἑκατομμ. κυψελῶν κατὰ τὸ 1874 παρήγαγε 34,295 ἕκ. μέλιτος, ἀξίας δρ. 35,954.

Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς εἶχον κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος 3 ἑκατομμ. κυψελῶν, ἢ παραγωγή τῶν ὁποίων ἐξετιμήθη εἰς 128 ἑκατομμ. δραχμῶν. Τὰ κέρδη τῆς ἐν Ἀμερικῇ μελισσοτροφίας εἶνε μεγάλα, ὑπάρχουσι δὲ 4 εἰδικαὶ ἐπὶ τῆς μελισσοτροφίας ἐφημερίδες.

Ἡ ποιότης τοῦ μέλιτος τοῦ Ἵμηττου θεωρεῖται πάντοτε ἡ ἀρίστη. Τὸ παραγόμενον ἐπίσης ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης καὶ ἐν τῇ νήσῳ Κούβα μέλι θεωρεῖται κάλλιστον.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τῆς πρὸς λειποθυμοῦντας προσηκούσης συνδρομῆς.

Τὰ πρῶτα σημεῖα ἐπικειμένης λειποθυμίας εἶνε αἰφνίδιος ὀχρότης τοῦ προσώπου, ψύξις τῶν ἄκρων, ἤτοι τῶν ποδῶν, τῶν χειρῶν, τῆς μῖνός καὶ τῶν ὠτων, μεγάλη ἀδυναμία, προϊούσα ἔκλυσις τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἐμβοαὶ τῶν ὠτων, σκοτοδινία, σκοτισμὸς τῆς ὄρασεως ὡσάν τῶν ὀφθαλμῶν καλυπτομένων ὑπὸ πέπλου αἰε σκοτεινοτέρου γινομένου ἢ ἀναπνοὴ γίνεται μικρὰ, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς μικρὸς καὶ ἀδύνατος. Ὁ πάσχων, ἐὰν ἦναι ὄρθιος, ζητεῖ νὰ καθήσῃ, ἀλλὰ πολλάκις, πρὶν ἢ προλάβῃ, πί-

πτει χαμαί. Εἰς ἰσχυρὰς λειποθυμίας ἐπέρχεται κατὰψύξις ὅλου τοῦ σώματος καὶ τὸ πρόσωπον περιβρέχεται ἐξ ἰδρώτος ψυχροῦ ἢ δὲ ἀναπνοὴ γίνεται μικροτάτη καὶ ἀνεπαίσθητος, μόλις διακρινόμενη ὁμοίως καὶ τῆς καρδίας οἱ παλμοὶ μόλις διακρίνονται ἢ συνείδησις ἐκλείπει καὶ ὁ ἄρρώστος κεῖται ἀναίσθητος ὡσπερ νεκρός.

Ἄμα ἐμφανιζομένων τῶν πρώτων σημείων, ὁ πάσχων πρέπει νὰ τίθηται ὑπτίος ἐπὶ τῆς κλίνης, ἀραιρουμένων ἐντελῶς τῶν προσκεφαλαίων, ὅπως ἡ κεφαλὴ μὴ κεῖται ὑψηλότερον τοῦ λοιποῦ σώματος, ἀλλὰ μάλλον ταπεινότερα. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ ἐνίοτε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρόοδον τῆς λειποθυμίας. Πᾶν ἐνδυμα, πιέζον ἢ σφίγγον τὸ σῶμα τοῦ ἀρρώστου εἰς τι μέρος, δεόν νὰ χαλαρῶνῃται ὡς τάχιστα δὲ ἀνοίγονται ἐν ἧ δύο παράθυρα τοῦ δωματίου εἰς προσέλευσιν ἀέρος καθαροῦ. Κακίστη εἶναι ἡ συνήθεια τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γειτόνων νὰ προστρέχωσι καὶ νὰ περικυκλῶσι τὸν ἀρρώστον, θέλοντες δῆθεν ἅπαντες νὰ παράσχωσι βοήθειαν· διότι οὕτω πράττοντες βλάπτουσι μάλλον, ἀποκλείοντες ἀπὸ τοῦ ἀρρώστου τὸν καθαρὸν ἀέρα, ὅστις μόνος δύναται νὰ ζωογονήσῃ αὐτόν. Τὸ πρόσωπον τοῦ πάσχοντος βαντίζεται διὰ ψυχροῦ ὕδατος καὶ ὑπὸ τὴν βίνα φέρεται ἰσχυρόν τι ὀσφρητήριο. Ὡς τοιοῦτον πρόχειρον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὄξος, ἢ ὕδωρ τῆς Κολωνίας ὁμοίως πτερόν τι προσφάτως κεκαυμένον ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τινὰ ἐπὶ τούτῳ παρεσκευασμένα καὶ φυλαττόμενα ἐν καταλλήλοις φιαλίδιοις χρυσταλλίνοις ταῦτα δὲ εἶναι χρησιμώτατα εἰς λειποθυμίας, διὰ τὴν ἰσχυρὰν ὀσμὴν, ἣν ἀποδίδουσιν· ἀλλὰ καὶ ἐκ παρακειμένου φαρμακείου δύναται νὰ ζητηθῇ ἐπὶ τούτῳ ὀλίγον ὑγρὸν τῆς ἀμμωνίας. Συνήθως πᾶσα λειποθυμία μὴ πάνυ σφοδρὰ παρέρχεται διὰ τῶν βοηθημάτων τούτων ἐντὸς ὀλίγου· ἐὰν ὁμοῦς ἐπιμένῃ, ἐνεργοῦνται καὶ ἀνατρίψεις τοῦ σώματος, κατὰ τὰ πέλαμα μὲν καὶ τὰς παλάμας διὰ ψήκτρας, κατὰ τὸ λοιπὸν δὲ σῶμα διὰ βάρους φλανέλλης θερμοῦ. Αἱ ἀνατρίψεις αὗται ἐνεργοῦνται μέχρις οὗ παρέλθῃ ἡ λειποθυμία, ἀλλὰ καλὸν εἶναι πάντοτε, ἐὰν αὕτη παρατείνηται, νὰ προσκαλῆται εἰς βοήθειαν καὶ ὁ πλησιέστερος ἰατρός. Ὅταν συνέλθῃ ὁ ἀρρώστος ὀλίγον καὶ δυνηθῇ νὰ καταπίῃ τι, δίδεται αὐτῷ κοχλιαρῆδὸν ψυχρὸν ὕδωρ, ἢ οἶνος κεκραμένος, ἢ ἄλλο τι ἀναληπτικόν, ὡς σταγόνες τινὲς αἰθέρος ἢ τοῦ ὑγροῦ τοῦ Ὀσμάννου ἐπὶ σακχάρου.¹

Ὁ τίμιος ἄνθρωπος (honnête homme) εἶνε τὸ εὐγενέστερον τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ.

1. Ὁδηγεῖται περὶ νοσηλ. ἀρρώστων, ὑπὸ Ν. Γ. Μακκᾶ, ἱατροῦ.